

Vladimír Mikunda: Které neutrální státy pomáhaly Hitlerovi?

 infokurýr.cz/n/2024/10/18/vladimir-mikunda-ktere-neutralni-staty-pomahaly-hitlerovi

kurýr

18. října 2024

Během 2. Sv. války Hitlerovi pomáhaly i státy, které byly formálně neutrální, přičemž dodávaly mu nezbytné strategické suroviny. Wolfram, chrom, železo, různé potraviny. sardinky, tvrdí expert Národního centra historické paměti při prezidentovi RF Oleg Matvejev. Po rozpoutání 2. Sv. války zůstaly iv Evropě státy, které si zachovaly neutralitu a vyhnuly se účasti v bojích: Švýcarsko, Švédsko, Turecko, Portugalsko, Španělsko a Irsko.

“Čistota této neutrality, s výjimkou Irska, byla pošpiněna vzájemně výhodnými tajnými dohodami s Hitlerem, na což si dnes v těchto státech jaksi nechtějí vzpomenout,” zdůrazňuje Matvejev.

Jenže všechno tajné se jednou stane zřejmým a tak tomu bylo is Hitlerovými dohodami. Sovětské kontrarozvědce o nich hovořil při výslechu v NKVD SSSR bývalý člen Reichstagu legační poradce Obchodního oddělení německého MZV Wilhelm Bisse,“ uvedl Matvejev a dodal, že Bisse byl členem NSDAP od roku 1931, poslancem Reichstagu v letech 1933 v Berlíně 26. 6. 1945.

Z jeho výslechu vyplývá, že “Německo mělo tajné dohody se státy, které se prohlásily za neutrální vůči válce Německa se Sovětským svazem ... Podepisování tajných dohod řídil z německé strany ředitel Obchodně-politického oddělení při MZV Emil Wil,“ uvedl Bisse.

Konkrétnosti dohod

Hitler měl plán na dobytí Švýcarska za 2-3 dny v rámci operace Tannenbaum, ale nakonec usoudil, že z jeho neutrality bude mít větší prospěch. Měl s ním však dohodu, že bude propouštět německá vojska do Itálie, že bude Německu dodávat zařízení

a přesné měřiče, ložiska pro německý vojenský průmysl.*) Německo za to Švýcarsku dodávalo uhlí, železo, ocel a také zbraně, zvláště PVO. Dohoda fungovala do listopadu 1944, uváděl Bisse.

Matvejev však k tomu dodává, že „bývalý diplomat buď zapomněl, nebo jen o tom nevěděl, že kromě dopravní a ekonomické obchodní dohody, ve smlouvě byla i finanční část, na jejímž základě se Švýcarsko zavazovalo prodávat Německu zlato a jiné cenné kovy za říšské marky, aby ty byly konvertibilní jako světová měna”.

Sardinky z Portugalska

„S Portugalskem Německo podepsalo dohodu na začátku války se SSSR. Portugalsko se zavázalo každoročně dodávat Německu 1500 tun wolframu a tyto dodávky byly plněny,“ uváděl Bisse a konkretizujíc dodávku hovořil o „do jednoho milionu krabic rybích konzerv (sardinky). Německo na oplátku dodávalo Portugalsku protiletadlové zbraně. Německo se také zavazovalo, že nebude torpédovat švédské lodě, které do Portugalska dopravovaly PHM z USA.

Co se týče Španělska, německé štáby Wehrmachtu rozpracovávaly v letech 1940-1941 operační plány vpádu na Pyrenejský poloostrov vojsky armádní skupiny “D” (plány Feliks, Ilona a Izabela) s cílem zachvácení Gibraltaru i španělské a portugalské přístavu.

„Kromě toho byla plánována i okupace Kanárských ostrovů, ostrovů Zeleného mysu a obsazení francouzského přístavu Dakar na západním pobřeží Afriky.

V případě, že by Franko odmítl propustit německá vojska na své území, počítalo se s jeho výměnou na jiného „caudillo“,“ dodal Matvejev a upřesnil, že tyto záležitosti chtěl Hitler řešit až po ukončení války se SSSR.

Frankův režim projevil Hitlerovi vděk za pomoc v občanské válce i povolením účasti španělských dobrovolníků proti SSSR. Od června 1941 po říjen 1943 bojovalo na východní frontě kolem 45 tisíc

Španělů, včetně „Modré divize“, což byla 250. pěchotní divize Wehrmachtu. Tajná dohoda Německa se Španělskem byla především o dodávkách 1400 tun wolframu ročně. Ve skutečnosti však Německo dostávalo jen 700-800 tun. Další součástí dohody bylo téma námořního loďstva, což však obsahovalo, Matvejev tvrdí, že neví. Německo podle dohody dodávalo Španělsku všechny druhy zbraní, zejména PVO, včetně trofejních zbraní. Matvejev však tvrdí, že německý diplomat asi neměl vědomost o tom, že kromě wolframu Španělsko dodávalo Německu i jiné strategické suroviny, jako: železnou rudu, zinek, olovo a rtuť. Španělsko bylo pro Německo i překládkou zboží z Latinské Ameriky, včetně průmyslových drahokamů a platiny.

Švédské železo

Navzdory neutralitě Švédsko povolilo zapojit se do bojů na straně Německa přes 300 svým dobrovolníkům a dalších více než tři tisíce Švédů bojovalo proti SSSR ve finské armádě v sestavě Švédského dobrovolnického sboru a Švédské dobrovolnické roty.

„Německo mělo se Švédskem i tajnou dohodu, na jejímž základě Švédsko propouštělo svým územím německá vojska, směřující do Norska a Finska. Německo za to Švédsku platilo protiletadlovými zbraněmi a dodávkami uhlí v objemu 6 milionů tun ročně. Švédsko navíc dodávalo Německu ložiska,“ prozradil k výsledku Bisse. Nezmínil však, že během celé války Švédsko dodávalo Německu vysoce kvalitní železnou rudu, zdůraznil Matvejev. „Historici vypočítali, že kolem 40 % německé výzbroje bylo vyrobeno ze švédského železa. Celkově bylo v letech 1941-1944 přes švédské území převezeno do 2 milionů německých vojáků a kolem 100 tisíc vagónů vojenských nákladů,“ zdůraznil Matvejev.

Lavírování podle východních zvyklostí

“U Turecka vyhlášené neutralitě ve 2. Sv. válce byla jeho politická orientace učebnicovým příkladem chování podle východních zvyklostí. Směr orientace určoval přesně pohyb fronty,“ řekl

Matvejev.

„Pokud se do propadu SSSR Německem Turci přidržovali spíše probritské linie, od června 1941 po podpisu Smlouvy o nenapadení s Německem začala turecká vláda otevřeně sympatizovat s Hitlerem a byla připravena vstoupit do války na jeho straně hned po pádu Stalingradu. Téměř milionová zmobilizovaná turecká armáda stála v Zakavkazsku, jižně od Batumi, a čekala na svůj čas,“ dodal.

V srpnu 1942 turecký premiér Mehmed Şükrü Saracoglu v rozhovoru s velvyslancem Německa v Turecku Franzem von Papenem prohlásil, že „zničení Ruska je staletou touhou tureckého národa“, připomněl historik. Po porážce Wehrmachtu u Stalingradu a jeho následný ústup ze severního Kavkazu učinily tyto plány nedosažitelnými, podtrhl Matvejev.

„Antihitlerovští spojenci se poté začali snažit o přinucení Turecka ke vstupu do války proti Německu na jaře 1943. Jenže neustálé lavírování mezi bojujícími státy přivedlo k roztržení ekonomických vztahů s Německem až na začátku srpna 1944, a vyhlášení války Německu² se událo. . 1945, avšak i to bez bezprostřední účasti v bojích,“ uvedl Matvejev.

O charakteru dohod hitlerovců s Tureckem

„Německo mělo s Tureckem dvě dohody. První byla hospodářsko-politická a druhou tajná, obě byly podepsány přibližně v roce 1939 nebo na začátku roku 1940,“ dodal bývalý diplomat.

„Turecko, které se prohlásilo za neutrální stát během války Německa s Anglií, a poté se Sovětským svazem, pomáhalo Německu, zajišťující jej strategickými surovinami pro válečný průmysl. Zavázalo se dodat Německu 100 tisíc tun chromové rudy, nutné k výrobě všech palných zbraní. Namísto 100 tisíc tun ročně bylo dodáno 50 tisíc tun v letech 1940, 1941 a 1942. No a od roku 1943 bylo dodáno ne více než 30 tisíc tun ročně,“ tvrdil Bisse.

Turecko také podepsalo dohodu o propouštění obchodních a vojenských lodí přes Dardanely ze Středozemního do Černého moře a zpět, poznamenal Bisse. Německé obchodní lodě byly řazeny do konvojů vojenských plavidel, aby byly chráněny před anglickými ponorkami ve Středozemním moři, vyplynulo z tajné dohody, kterou Bisse okomentoval při výslechu. “Ta byla, podle mě, účinná do roku 1944, protože tehdy byly učiněny jakési dohody s Tureckem, ale o jejich obsahu nic nevím,” tvrdil Bisse.

Vojenský tribunál berlínské posádky odsoudil 16. 4. 1946 Bisseho, na základě výnosu Prezídia Nejvyššího sovětu SSSR z 19. 4. 1943, k trestu smrti zastřelením. Rozsudek byl vykonán v Berlíně. Dne 13. 11. 2002 hlavní vojenská prokuratura RF rozhodla, že Bisse nebude rehabilitován.

Současná “neutralita” po Švýcarsku

Švýcarsko sice není členem EU a NATO, jenže Bern se stejně připojil k téměř všem protiruským sankcím od 24. 2. 2022. Švýcarští vojáci se zapojují, jen v roce 2024, do 20 mezinárodních manévrů za svými a čtyř na svém území. Všechny těchto cvičení se účastní státy NATO. Bern také zablokoval ruské finance v hodnotě 8,8 miliardy USD, vláda Švýcarska zablokovala i kolem 7,4 miliardy švýcarských franků (cca 8,45 USD) ruské centrální bance. Ministr zahraničí RF S. Lavrov na základě tohoto prohlásil, že Švýcarsko ztratilo svůj neutrální statut. No a to, že v roce 2024 začalo ve velkém prodávat zbraně, tento postoj jen potvrdilo.

Vladimír Mikunda

*) příkladem kolaborace švýcarských firem s Hitlerem v jeho tažení na východ bylo založení velké mlékárny na sušené a kondenzované mléko určené pro německý Wehrmacht a SS v roce 1939 v Protektorátu Čechy a Morava švýcarskou firmou Nestlé. Po válce

byla mlékárna za spolupráci s hitlerovským Německem československým státem vyvlastněna. Dnes je to mlékárna Tatra v Hlinsku v Čechách a patří do společnosti Agrofert.

Poznámka IK: Je třeba také připomenout, že každý třetí tank na východní frontě byl vyroben v Čechách to nehovoříme ani o munici. Češi se velice činili.